

Ejendommens ejer vil normalt være interesseret i, at den ansvarlige får adgang til ejendommen med disse formål for at begrænse skaden på ejendommen, og udgangspunktet er således, at ejeren frivilligt medvirker til begrænsning af skaden og dokumentation af den, hvor ejeren ikke selv er den ansvarlige.

De forebyggende foranstaltninger og undersøgelser vil normalt kun føre til et begrænset indgreb i ejerens eller andre rettighedshaveres rådighed over ejendommen, og påbud vil derfor kunne gennemføres erstatningsfrit.

Til § 77 e

Hvis tilsynsmyndigheden skønner, at det foreliggende forhold er af en karakter, så det opfylder betingelserne for at kunne betegnes som en miljøskade eller en overhængende fare herfor, jf. miljøskadelovens §§ 7, 10, 11 og 15, og der er den fornødne årsagssammenhæng mellem skaden og den udførte aktivitet, jf. miljøansvarsdirektivets artikel 4, stk. 5, træffer myndigheden afgørelse herom. Der træffes samtidig afgørelse om, hvem der er den ansvarlige for skaden eller den overhængende fare herfor. Hvis kommunalbestyrelsen er tilsynsmyndighed, overgives sagen til videre behandling til miljøministeren (miljøcentret) efter reglerne i miljøskadeloven.

Afgørelsen kan påklages til Naturklagenævnet, jf. forslagens nr. 6 (forslag til ny § 86, stk. 2). I de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen er tilsynsmyndighed, kan miljøministeren – i lighed med andre klageberettigede – klage over afgørelsen til Naturklagenævnet.

For at sikre, at den brede kreds af klageberettigede, jf. forslagens nr. 6, bliver underrettet om tilsynsmyndighedens afgørelse, foreslås det, at afgørelserne skal offentliggøres. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om offentliggørelsen, herunder f.eks. om hvor og hvordan der skal annonceres, hvis der viser sig behov herfor, eller at offentliggørelse kan ske på en hjemmeside.

Til § 77 f

§ 77 f gennemfører miljøansvarsdirektivets artikel 12, som fastlægger, at myndighederne har pligt til at træffe passende foranstaltninger, når visse fysiske personer, organisationer m.v. henvender sig med relevante oplysninger og data om en evt. miljøskade eller en overhængende fare herfor. Forslaget skal sammenholdes med forslaget i § 7, nr. 6, der fastlægger kredsen af klageberettigede i en sag om en miljøskade, jf. bemærkningerne hertil.

Med bestemmelsen om, at en anmodning skal være ledsaget af relevante oplysninger og data m.v. sikres, at anmodningen skal være underbygget, før tilsyns-

myndigheden skal iværksætte en sagsbehandling efter disse regler.

Til § 77 g

§ 77 g fastsætter, at hvis den ansvarlige enten ikke kan findes eller ikke er betalingsdygtig, vil de regler, som gælder i dag, være gældende, nemlig en ubetinget pligt til at berigtige ulovlige forhold på baggrund af et offentligretligt påbud. Der vil dog ikke være tale om så omfattende afhjælpning, som miljøskadeloven kræver, men kun genopretning til lovlig tilstand.

Efter administrativ praksis stilles der ikke i dag krav om genopretning til lovlig tilstand eller betaling herfor af grundejer eller bruger, hvor det beviseligt er en fremmed, der er trængt ind på ejendommen og har foretaget den ulovlige ændring af tilstanden. Derimod rejser tilsynsmyndigheden sager, hvor det er den tidligere ejer, eller hvor det er en entreprenør, antaget af ejeren eller brugeren, som har foretaget den aktivitet, der har ført til den ulovlige tilstand. Hvor den skadegørende handling finder sted i ejers eller brugers interesse, findes derfor ejer eller bruger nærmest til at bære omkostninger til genopretning af en ulovlig tilstand. Bestemmelsen har kun selvstændig betydning i tilfælde af, at der ikke er sammenfald mellem den ansvarlige og ejer/bruger.

Til nr. 4

Forslaget indebærer, at påbud og afgørelser efter kapitel 11 a kan påklages til Naturklagenævnet i overensstemmelse med miljøansvarsdirektivets artikel 13.

Til nr. 5-7

Forslaget fastlægger kredsen af klageberettigede i en sag om en miljøskade i overensstemmelse med miljøansvarsdirektivets artikel 13 sammenholdt med artikel 12. Kredsen er ikke helt den samme som i andre sager efter naturbeskyttelsesloven, idet også enhver, som har en væsentlig, individuel interesse i sagen, foreslås som klageberettiget.

De foreninger og organisationer, der foreslås som klageberettigede, svarer til dem, der i 2000 i forbindelse med implementeringen af Århus-konventionen (Konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser og adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet af 25. juni 1998) fik klageret i en række love på natur- og miljøområdet.

Desuden foreslås miljøministeren (og andre offentlige myndigheder) som klageberettiget over kommunalbestyrelsens afgørelser. Begrundelsen herfor er, at miljøministeren (miljøcentrene) skal forestå den videre behandling af sagen efter miljøskadeloven, når 1. instansen har truffet beslutning om, at der foreligger